

stort antal aktieselskaber samt ved kapitaludvidelser i aktieselskaber i en størrelsesorden af ialt ca. $\frac{1}{4}$ milliard kr., idet det måtte antages, at selskaberne var benyttet som led i systematiske skatteunddragelser, og at det i strid med sandheden var anmeldt til aktieselskabsregistret, at aktiekapitalerne var indbetalt fuldt og kontant.

På et tidligt stadium af efterforskningen blev det besluttet at begrænse den første tilbundsående undersøgelse til et repræsentativt udsnit af de klienter, der havde søgt Glistrups bistand med henblik på gennemførelse af arrangementer, der kunne reducere den skattepligtige indkomst. Imidlertid nødvendiggjorde behovet for en tilstrækkelig klarlæggelse af de fremgangsmåder, som Glistrup havde fulgt med hensyn til disse klienter, en omfattende undersøgelse vedrørende de selskaber og andre klienter, der figurerede som parter i mellemværender med det undersøgte udsnit af klienter.

Da disse undersøgelser endvidere bestyrkede mistanken om, at Glistrup også personligt havde iværksat skatteunddragelse gennem posterede mellemværender med personer og selskaber, der var klienter hos ham, fandtes det nødvendigt at udvide undersøgelsen til at omfatte også disse forhold. Denne del af undersøgelsen har omfattet Glistrups personlige indkomst- og formueforhold fra 1963 til 1972.

Medens undersøgelserne stod på, videreførte og oprettede Glistrup skattereducerende arrangementer for sig og sine klienter. Det medførte, at det fandtes nødvendigt at inddrage selvangivelserne for indkomståret 1972 — der først indgik i foråret og sommeren 1973 — i undersøgelsen, og i løbet af 1973 og de første måneder af 1974 blev de tidligere revisionsberetninger ajourført med hensyn til disse selvangivelser.

I undersøgelsesperioden har nogle af klienterne bragt deres engagementer med Glistrup til ophør. Efter en gennemgang af Glistrups opgørelser af mellemværendet ved disse klienters udtræden måtte det antages, at han havde gjort sig skyldig i bedrageri overfor de pågældende. Det fandtes derfor nødvendigt at foretage en supplerende undersøgelse af disse forhold. Efterforskningen har som nævnt været koncentreret om Glistrup selv og et repræsentativt

udsnit af hans klienter. De herved fremkomne oplysninger findes at gøre det påkrævet i et vist omfang at inddrage yderligere et antal personer og selskaber i en fortsat undersøgelse. Denne undersøgelse kan føre til beslutning om tiltalerejsning i flere forhold.

3. På grundlag af disse undersøgelser har anklagemyndigheden nu besluttet at rejse tiltale mod Glistrup for skattesvig ved for årene 1964 til 1972 forsætligt at have meddelt ligningsmyndighederne i sin bopælskommune urigtige oplysninger om sine egne indkomst- og formueforhold og derved unddraget det offentlige et beløb på 2.248.969 kr. i skat, og for medvirken til skattesvig for en anden person for året 1963. For årene 1971 og 1972 angår tiltalen den skærpede straffebestemmelse i straffelovens § 289 om grov skattesvig. Det er ligeledes besluttet at rejse tiltale mod Glistrup for skattesvig ved at have foranlediget indgivet urigtige selvangivelser for klienter. Denne tiltale agtes rejst vedrørende 32 klienter. For nogle klienter vedrører tiltalen både årene 1970, 1971 og 1972, for andre kun et enkelt eller to af disse år. For så vidt angår oplysninger meddelt efter 1.1.1972 agtes tiltalen rejst efter straffelovens § 289.

I en del tilfælde er disse urigtige oplysninger lagt til grund af de skattelignende myndigheder, i andre tilfælde er de ikke taget til følge. Ved de urigtige oplysninger, der er meddelt i disse forhold, er unddraget eller tilsigtet unddraget skatter til beløb mellem ca. 2.000 kr. og ca. 270.000 kr., ialt ca. 2 millioner kr.

Vildledningen af de skattelignende myndigheder er i 25 af disse forhold begyndt dermed, at Glistrup har indsendt en anmodning til det lokale skattevæsen om ændring af forskudsansættelsen for det løbende og undertiden også det nærmest følgende skatteår. Denne anmodning har indeholdt urigtige og vildledende oplysninger af samme karakter som de, der senere meddeles i selvangivelsen. Herved har Glistrup efter anklagemyndighedens opfattelse gjort sig skyldig i overtrædelse af § 75, nr. 2), jfr. § 74, stk. 2, jfr. § 53, stk. 1 og 3 i Kildeskatte-loven. Anklagemyndigheden har ikke modtaget begæring fra skattemyndighederne om tiltale mod nogen af klienterne for skattesvig. En del af sagerne mod klienterne er